

DYO 20. RESİM YARIŞMASI SONUÇLANDI

Bir Yaşar Holding kuruluşu olan DYO'nun (Durmuş Yaşar ve Oğulları Boya, Vernik ve Reçine Fabrikaları A.Ş.) her yıl geleneksel olarak düzenlediği resim yarışmasının 20. sonuçlandı.

Türkiye genelinde gerçekleştirilen resim yarışmasına bu yıl, 378 sanatçıya ait, 584 eser katıldı. Ferruh Başağa'nın başkanlığını yaptığı ve Prof. Adnan Çoker, Prof. Dr. Gönül Öney, Mustafa Ayaz ve Doç. Dr. Turan Erol'dan oluşan jüri, sözkonusu eserlerden 91'ini sergilenmeye değer buldu.

Bu 91 eser arasında yapılan oylamada da, Şükrü Aysun "URBİ ET HORBİ", Hayati Misman "KOMPOZİSYON", Abdurrahman Öztoprak "ÜÇ BOYUT, 4. BOYUTTA RESİM XCVS), İhsan Çakıcı "KARŞITLAR TASARIMI", İbrahim Çiftçiöğlü "KARŞIDA DUVAR DİBİNDE" ALBÜMÜNDE" adlı eserleriyle ödüle layık görüldüler.

Resim yarışmasında, Vedat Mavitan, Şünusi Arpacı, Marlen Tekirdağlıcan, Mustafa Ata, Nur Koçak, Aynur Aytaç, Feride Kılıçtaş, Mustafa Karayağdı, Şükran A. Çoker, Nihat Kahraman mansiyon aldılar.

Ödül alan sanatçılara 500'er bin, mansiyon alan sanatçılara 100'er bin lira teşvik primi verilen "DYO 20. Resim Yarışması" ile ilgili sergiler, önümüzdeki günlerde, sırasıyla, İzmir, Bursa, Ankara ve İstanbul'da açılacak.

DYO 20. RESİM YARIŞMASI JÜRİ RAPORU

DYO 20. ödüllü Resim Yarışması jüri üyeleri 9 Ağustos 1986 Cumartesi günü DYO Genel Müdürlüğü sosyal binasında toplandı. Önce üyelerden Sn. Ferruh BAŞAĞA'yı başkanlığa seçti, daha sonra çalışma yöntemini tesbit etti ve sonra yarışmaya katılan eserlere bir göz atarak çalışmalarına başladı. Bu arada jüri, bu yılki katılma oranının önceki yıllara göre daha yüksek olduğunu memnuniyetle gördü.

Gerçektende yarışmaya çoğunluğu kaliteli 378 sanatçıya ait 584 eserin gönderilmiş olması, bu türden yarışmalarla karşılaştırılınca, DYO'nun Resim Yarışmalarına sanatçılarımızın giderek önem vermekte olduklarını gösteriyordu. ne yazık ki sergileme olanaklarının sınırlı olması nedeniyle bir çok değerli eser sergiye alınmadı.

Başlangıçta belirlenmiş bulunan çalışma yöntemine göre jüri önce sergilenen eserleri ayırdı. Bunun için üç tur oylama yapıldı. Birinci oylamada 232 eseri belirledi, bu sayı ikinci oylamada 134'e indirildi ve üçüncü tur oylamada da sergilenen 90 eser belirlendi.

Bu seçimden sonra belirlenen 91 eser arasında ödül'e ve Mansiyon'a değer bulunan, Şükrü AYSAN - Hayati MİSMAN - Abdurrahman ÖZTOPRAK - İhsan ÇAKICI - İbrahim ÇİFTÇİÖĞLÜ - Güler AKALIN - Vedat MAVİTAN - Şünusi ARPACI - Marlen TEKİRDAĞLİCAN - Mustafa ATA - Nur KOÇAK - Aynur AYTAÇ - Feride KILIÇTAŞ - Mustafa KARYAĞDI - Şükran A. ÇOKER - Nihat KAHRAMAN - Erol BULUT - Muammer F. BOZKURT - Yusuf TOPRAK - Neşe ŞAHİN - Şenay ÖNAL - Hasan AKIN - Kezban A. BATİBEKİ ve Cengiz SAVAŞ'a ait 24 eser ayrıldı. Bu 24 eser arasından Ödül ve Mansiyon için birbirini izleyen üç gizli oylamanın sonunda, Şükrü AYSAN "URBİ ET-ORBİ", Hayati MİSMAN "KOMPOZİSYON", Abdurrahman ÖZTOPRAK "ÜÇ BOYUT, 4. BOYUTTA RESİM XCVS" İhsan ÇAKICI "KARŞITLAR TASARIMI", İbrahim ÇİFTÇİÖĞLÜ "KARŞIDA DUVAR DİBİNDE ALBÜMÜNDE" adı eserleri ÖDÜL'e Vedat MAVİTAN, Şünusi ARPACI, Marlen TEKİRDAĞLİCAN, Mustafa ATA, Nur KOÇAK, Aynur AYTAÇ, Feride KILIÇTAŞ, Mustafa KARYAĞDI, Şükran A. ÇOKER, Nihat KAHRAMAN'ın eserleride MANSİYON'a değer görülmüştür.

SEÇİCİLER KURULU – DYO 20. Resim Yarışması Seçiciler Kurulu (Soldan sağa doğru): Doç. Turan Erol, Mustafa Ayaz, Ferruh Başağa (kurul başkanı), Prof. Dr. Gönül Öney ve Prof. Adnan Çoker.

AYDAN AYA: SANAT VE KÜLTÜR YAŞAMIMIZDA MANZARA (II)

AFİF YESARİ

'Muzır' ve 'Müstehten', yorumlanması da, tanımlanması da, zor ve geniş kapsamlı kavramlar.

Bir dergi kapağında, ya da bir gazetenin iç sayfasında, renkli veya siyah beyaz ve çıplak, yahut bikinili bir kadın fotoğrafı 'müstehten' ve 'muzır' olarak tanımlanabiliyor, ya da öyle yorumlanıyor.

Ne var ki, TRT TV reklamlarında, güneş kremleri ve yağları, çeşitli mayo ve bikini örnekleri, koku giderici spreyle, yarı çıplak modellerle, her yerde, her evde, TV ekranlarında rahatlıkla izlenirken, reklamlardaki yarı çıplak hatunlar 'muzır' kapsamına giriyor mu?..

Dergilerde poşetlenen 'muzır', 'muzır' olmaktan çıkıyor!..

Bunun, düşünülmeğe değer, değmediği dahi, düşünülmeğe değer!..

Ve günler geçip giderken, gariplik ve bağnazca bir ahlak anlayışına eşdeğerde ve mantığa da aykırı bazı olaylar ve ibret verici manzaralar birbirini izler...

Ne var ki, bu ibret verici manzaraları (!) oluşturan olaylar, daha önceki tarihlerde de meydana gelmiş, 9 Ocak 1986 tarihli bir gazetede, bir milletvekilinin, 'Filmleri Diyanet İşleri Denetlesin' önerisi, başlıklarda yer almış, aynı gazetede, Amerikalı Yazar Henry Miller'in 'Oğlak Dönencesi' adlı kitabının, müstehten olduğu gerekçesiyle toplatıldığı haberi o günlerde yayınlanmıştı. (3.7.1976'da da, gazetelerde '24 kitabevi arandı. Yasaklanmış kitap satan 21 kişi gözaltına alındı' haberi görülmüştü. Demek ki, kitaplar konusunda, değişen bir şey yok!..)

Daha önceki bir tarihte de, aynı doğrultuda, gerçekten de 'tarihi' olan ve tarihe geçen 'tarihi' bir film, 1983 Yılı, Kasım ayında yakıldığı haberi, o dönemin TRT Genel Müdürü tarafından açıklanmış, çekimi 5 yılda gerçekleştirilen ve 40 milyona mal olan 'Yorgun Savaşçı' adlı filmin yakılması ile ilgili yazı, yorum ve haberler, aylarca basında yer almış, bu arada, bir gazete de, çevrilen ilk Türk filmi olan, belgesel nitelikte 'Ayastefanos'taki Rus Abidesinin Yıkılışı'nın da yakıldığını vurgulamıştı.

Olur böyle vak'alar!..

Olur da, bu olaylar, sanat ve kültür tarihimiz açısından nasıl yorumlanır, sanat ve kültür yaşamımızı, olumlu mu, olumsuz mu, hangi açıdan ve nasıl etkiler, bu kısır döngü ve ilgisizlik, yanlış değerlendirmeler, sanatçının çalışmalarını, yeni sanat ürünlerinin meydana getirilmesini engeller mi, 'muzır' nedir, 'müstehten' nedir...

'Müstehten'in tanımı de denli zor ise ve çeşitli açılardan, değişik yönlerden, ayrı ayrı biçimlerde yorumlanabilirse, son ayların başlıca konularından birini oluşturan 'laiklik'de, aynı duruma getirildi, yani bazı din ve mezhep kuruluşları, ayrı ayrı inançlara sahip bazı kuruluşlar, 'laik'liği kendilerine göre yorumlayıp, 'kendi kitaplarına uydurma' çabası içine girdiler ve laikliğe sığınarak, faaliyetlerine de hız verdiler.

Bu konuda, şu çok önemli noktayı da özellikle vurgulamak gerekir:

Bu mezhep, ya da kuruluşların veya dini inanç mensuplarının kurumları ve faaliyet alanları, herhangi bir sanat kuruluşuyla, bir sanat ve kültür etkinliği ile kıyaslanıyacak kadar geniş ve parasal açıdan, bu ve benzeri dinsel kuruluşlar, o denli geniş olanaklara da sahip..

Sanatçılar, kahve ya da meyhaneye köşelerinde toplanarak sanat sohbetlerini sürdürürken, bu ve benzeri kuruluş veya toplulukların geniş ve konforlu lokalleri var!..

Lokal ve parasal olanaklar dışında, sistemli bir biçimde örgütlenmeler ve inançlarını 'laikliğe' sığınarak rahatça yayabilmelerine de neden oluyor.

Hangi sanat ve kültür topluluğu bu denli sistemli bir biçimde çalışmalarını sürdürebilmiş, kalıcı ve yararlı olabilmıştır?..

Örneğin, 'Yehova Şahitleri' ve benzeri din ya da mezhep, her neyse, kuruluşları, etkinliklerini rahatlıkla sürdürüyorlar..

'Atatürk İlke ve İnkılapları' doğrultusunda etkin çalışmalar